

PROCLAMACIÓ CARME CHACÓN

Intervenció de José Montilla

16 de desembre de 2007

Bon dia amigues i amics,

Aquest matí el Consell Nacional del Partit dels Socialistes de Catalunya ha pres una decisió important.

Una decisió que serà sotmesa molt properament a l'escrutini lliure i democràtic dels ciutadans.

Una decisió clau per als propers quatre anys de Catalunya i d'Espanya.

Avui proclamem la nostra cap de llista per a les properes eleccions generals, la persona que continuarà la tasca encetada per Joan Reventós, Raimon Obiols, Narcís Serra i jo mateix.

Us parlo de la persona que encapçalarà la representació dels socialistes catalans al Congrés del Diputats.

En definitiva, avui presentem la persona que expressarà durant els propers quatre anys el projecte del socialisme català a Espanya.

No ha estat una decisió difícil. Al PSC tenim la sort de disposar de

companys d'extraordinària vàlua i generositat.

El Consell Nacional del PSC no ha dubtat en proclamar cap de llista a una dona entusiasta amb la vida i apassionada per la política: la Carme Chacón.

Nosaltres els socialistes ho hem tingut fàcil. Però altres sembla que ho tenen més complicat.

Per exemple, ara no us podria dir qui serà el cap de llista del PP a Catalunya. No perquè no vulgui... es que no ho sé. El cert és que no m'amoïna, ni a la Carme ni al PSC, perquè el més probable es que ni tan sols ho sàpiguen ells. Però no patiu que aviat els ho dirà l'Ángel Acebes.

Però hem de reconèixer que altres oponents polítics ho tenen millor organitzat. Per exemple a CiU ho tenen clar, el seu candidat és Duran i Lleida... que ja sap fins i tot quin ministeri obtenir a canvi dels seus vots. D'això alguns en diuen vocació de servei.

Encara que de vegades, segons qui escoltes parlar de Convergència Democràtica sembla com si no estiguessin gaire satisfets amb el seu candidat. Només cal escoltar les baralles per col·locar un número 2 que faci de contrapès del número 1. És una mostra del poc entusiasme que genera el seu candidat.

A nosaltres això no ens passa. Sabem molt bé qui ens representarà i ens agrada.

Nosaltres tenim raons per afrontar les properes eleccions generals amb

il·lusió, amb confiança, amb esperança.

Mireu, tenim un President, José Luís Rodríguez Zapatero, que és garantia de progrés per a Catalunya i per a Espanya. I tenim una cap de llista, la Carme Chacón, que té el recolzament i la confiança de tots els socialistes catalans.

La Carme reuneix moltes condicions que la fan una magnífica candidata. Algunes són més conegudes per la seva tasca com a vicepresidenta del Congrés, i darrerament com a Ministra de Vivenda.

Però Carme Chacón reuneix en la seva biografia i en el seu caràcter algunes de les característiques que sintetitzen els valors que representa el socialisme català.

La Carme expressa, pel seu origen familiar -un pare d'origen andalús i una mare catalana-, la capacitat d'aquest país per fusionar procedències diverses en un gresol de cultures que és la millor garantia i força del catalanisme.

La Carme representa també per la seva dedicació i compromís amb els projectes col·lectius, els valors del treball i de l'esforç personal. I aquests són valors que apreciem profundament els socialistes.

La trajectòria municipal de la Carme -a Esplugues de Llobregat- és també la confirmació del paper clau dels governs locals en la conformació de la consciència política i per modelar el projecte del socialisme català.

Cal conèixer els carrers, parlar amb els veïns, contrastar els projectes

amb les demandes reals dels ciutadans per conèixer les arrels profundes de la democràcia. La Carme porta aquest aprenentatge a la sang.

I finalment, també volia compartir amb vosaltres una darrera característica del seu caràcter: la convicció, la determinació que guia la seva actuació.

La Carme és, de natural, apassionada. I així ens ho diu el seu somriure, que ens pot sorprendre en qualsevol moment. En ella resideix l'optimisme de la voluntat, que vol modificar la realitat i fer-la més justa.

Optimista vol dir conscient dels problemes i dels reptes, conscient de les possibilitats i de les eines de les que disposem, i absolutament convençuda de que sabrem tirar endavant.

La Carme és el millor exemple de la Catalunya optimista. La Catalunya que confia en les seves forces i que rebutja la queixa, el victimisme i la melangia.

Volem representar la Catalunya optimista,
la de la gent que treballa,
la dels emprenedors,
la dels que saben d'on venim i saben on volem arribar,
la Catalunya conscient de les dificultats i convençuda de que sabrà
vèncer-les.

En la Carme conflueixen tots aquest elements que us esmentava: integració, treball, proximitat, passió i optimisme.

Tots ells li seran necessaris per fer la feina que ara haurà de protagonitzar. Una tasca per la què us demano que li ofereixi tota la vostra col·laboració.

Crec que val la pena que recordem quin era el punt de partida fa quatre anys: ens trobàvem en el zenit de l'abandonament de les polítiques socials, en plena involució del desplegament autonòmic i amb una política exterior àmpliament rebutjada. Unes polítiques protagonitzades pels que ara encara dirigeixen el PP.

Aquesta legislatura hem patit l'anomalia d'un Partit Popular que no va encaixar la seva derrota electoral, i uns líders que no van assumir les seves responsabilitats. Aquest error original els ha conduït a la cerca permanent de la crispació i l'enfrontament.

Però la seva actitud no ha impedit que el govern de José Luís Rodríguez Zapatero desenvolupés una poderosa acció de govern que hem explicat i ara cal tornar a explicar.

Perquè per exemple, aquesta legislatura ha estat decisiva per recuperar una concepció plural d'Espanya que superés la involució centralista de l'etapa anterior.

S'ha aprovat l'Estatut de Catalunya –i 5 estatuts més– en el marc d'una ferotge campanya del PP, recolzada en mentides, que cercava erosionar els socialistes a qualsevol preu, fins i tot al preu de l'enfrontament territorial.

No oblidarem aquests comportaments que han atacat directament la

convivència democràtica.

Però, malgrat tot, hem obert camí. De nou, trenta anys després, el catalanisme federalista empeny el model territorial d'Espanya pel camí de la col·laboració i lleialtat institucional amb les Comunitats Autònomes.

-per exemple, amb l'establiment de la Conferència de Presidents;

-també s'ha regulat per primer cop la participació de les CCAA en les delegacions de l'Estat al Consell de la UE.

-s'han donat les primeres passes en el reconeixent de totes les llengües de l'Estat a la UE

-s'ha assolit la regulació del domini .cat a Internet

- i s'ha aprovat per primer cop el trasllat a Barcelona d'un organisme regulador de l'Estat: la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Aquesta també ha estat la legislatura que ha fet avançar les polítiques d'enfortiment de l'Estat del Benestar, de les polítiques d'igualtat i de drets de ciutadania.

L'Estat del Benestar ha avançat amb força amb la llei d'Autonomia Personal, i amb la millora continuada de les pensions, particularment de les més baixes.

Les polítiques d'igualtat de gènere ha donat passes de gegant amb una llei d'igualtat efectiva que permetrà assolir, per primer cop, unes Corts

Generals amb una representació equilibrada d'homes i dones.

Aquests quatre anys han estat també un període de progrés econòmic i inversions.

L'aposta per la millora de les infraestructures s'ha fet patent a tots els pressupostos, i té un significat especial per a Catalunya gràcies a l'acord d'inversions durant set anys derivat de l'Estatut.

Sí, s'ha fet molta feina aquest darrers quatre anys. Compartireu amb mi que aquestes polítiques han estat beneficioses per a Catalunya.

Totes aquestes polítiques les ha fet possible un govern recolzat pels diputats socialistes, entre ells els vint-i-un diputats del PSC.

I a la propera legislatura els diputats del PSC tornaran a ser decisius per garantir una nova etapa de progrés.

Uns diputats del PSC que treballaran al servei de Catalunya. De forma efectiva, real. No com els diputats del CiU que diuen defensar els interessos de Catalunya i actuen a les Corts Generals generant perjudicis directes amb el seu veto als Pressupostos.

CiU ha tornat a votar conjuntament amb el PP. Com a imants, una poderosa força magnètica els atrau. Sembla confirmar-se: quan estan en condicions de formar majories ja sabem quin és el resultat.

Convé que els ciutadans no ho oblidin quan exerceixin properament el seu dret a decidir.

Quina manca de coherència i de responsabilitat! Els demano que rectifiquin per dignitat i per respecte als ciutadans de Catalunya.

El proper dia 9 de març els catalans estarem decidim amb la resta de ciutadans d'Espanya sobre polítiques que també son decisives per Catalunya.

- polítiques que afecten el benestar i la cohesió dels ciutadans
- polítiques que afecten els nostre drets i llibertats
- polítiques que configuren un model territorial de l'Estat i que afecten directament al desplegament del Estatut

Aquest compromís del PSC amb la política espanyola és l'expressió pràctica del nostre compromís per una Espanya federal.

Un catalanisme federalista que vol superar les concepcions reduccionistes de Catalunya. Tant la del nacionalisme espanyol que ens vol assimilar, homogeneïtzar, dissoldre en una realitat més gran; com la del nacionalisme català que voldria segregar Catalunya d'Espanya i, alhora, homogeneïtzar-la en una realitat més petita.

Els nacionalismes empetiteixen els pobles, els simplifiquen, fan una caricatura de les seves realitats.

El nostre catalanisme es troba còmode en la diversitat i té l'ambició de fer confluïr les voluntats en un projecte compartit de convivència, que avui s'expressa plenament a l'Estatut.

Catalunya s'ha de defensar amb ambició des de les seves institucions. Com ho estan fent el govern de Catalunya amb el desplegament de l'Estatut.

Com també ho fan els representants del PSC a les Corts Generals. Els nostres diputats i senadors seran els primers garants del desplegament de l'Estatut i de l'enfortiment de l'autogovern de Catalunya. Us puc assegurar que cap altre força política catalana sap -ni pot- defensar els interessos de tots els catalans i totes les catalanes com el PSC.

Perquè Catalunya també ha d'estar defensada des del govern de l'Estat. Aquest és el nostre objectiu i la nostra vocació. Una vocació federal i de projecte compartit amb els pobles d'Espanya.

Aquestes properes setmanes assistirem a la lluita de dues maneres oposades de concebre el futur d'Espanya.

Un combat que sintetitza diversos enfrontaments:

- entre la dreta i la esquerra
- entre la intolerància i el diàleg
- entre el neocentralisme i l'Espanya plural
- entre Rajoy y Zapatero

En definitiva l'enfrontament entre el futur i el passat.

Un futur que expressa i defensa amb vehemència Carme Chacón.

Un passat que presenta una empremta indeleble en el PP de Rajoy,

Acebes i Zaplana,

Un PP que somia en un retorn al futur que, com a la pel·lícula, els permetés retornar al passat, a aquell març de 2004, i d'aquesta manera reescriure el futur.

Però ja no és possible. Aquell futur amb el que somien ja no és possible.

El futur l'escriuran Carme Chacón, el PSC i el govern de Jose Luís Rodríguez Zapatero a partir del proper 9 de març.

Ho tenim a l'abast Carme. Treballarem tots amb tu per fer-ho realitat.

Endavant Carme,
endavant i a guanyar.